

"Desatir-i hikmet, nevamis-i hükûmetle; kavanin-i hak, revabit-ı kuvvetle imtizac etmezse cumhur-u avamda müsmir olamaz." cümlesini izah eder misiniz?

Bu düstur, ilk bakışta, ülke idaresiyle alâkalı görünse de hüküm sürme mânâsına gelen **hükümet** kelimesinin lügat mânâsı esas alındığında, *aileden şirket idaresine kadar*, her türlü idare için de geçerli olur.

Konuya ülke idaresi açısından yaklaştığımızda şu mânâyı anlıyoruz:

Nevamis-i hükümet; "*hükümetin umumî siyaseti, çalışma esasları ve temel fikirleri*" olarak kabul edilebilir. Bunlar "**desatir-i hikmetle**" imtizaç etmelidir, yani bu görüşler ve bu temel idarî anlayışlar, akla ve mantığa dayanmalı ve ülkenin menfaatine olmalıdır. Böyle olduğunda, idare edilen zümreden kabul görür ve o esaslara riayet edilir.

İkinci bir kaide, hakla kuvvetin birlikte yürümesidir. Yani hem tutulan yol hak ve doğru olacak, hem de o yolda yürümek için gereken kuvvete de sahip olunacaktır.

Bunun olmaması halinde de muvaffak olunamaz ve hükümetin icraatları halk tarafından kabul görmez.